

af realisationsfortjenester, samt visse andre indkomstforøgelser.

I Norge skulle der ske beskatning af indtægter, som den skattepligtige ved regnskabsmæssige forholdregler, ved at hæve løn på forskud eller bagud, eller på anden måde, f. eks. også ved forskydning af fradragsposter, havde overført til den skattefri periode. Endvidere skulle der i et vist omfang og efter nærmere regler ske beskatning af indtægten i den skattefri periode, når den oversteg indtægten i årene umiddelbart før den skattefri periode og efter ikrafttrædelsen.

Et særligt problem i forbindelse med overgangen til den nye ordning opstår som følge af skattefradragsretten. Den skat, der er betalt i det næstsidste kalenderår før den nye ordnings ikrafttræden og som følgelig vil være fratrukket ved indkomstopgørelsen for det skatteår, hvor en del af skatterne ikke skal betales, får den skattepligtige således i realiteten ikke fuldt fradrag for. Den skat, der betales i det sidste kalenderår før nyordningen, vil der ikke blive givet fradrag for ved beskatningen for det kommende år, idet man her vil være gået over til i stedet at give fradrag for den i selve det løbende indkomstår erlagte skat. De gældende beskatningsprocenter er fastsat ud fra den generelle forudsætning, at den skattepligtige får fradrag for erlagt skat, og det vil derfor kunne virke mindre rimeligt, at en skattepligtig, der i de sidste to år før nyordningen har svaret en særlig stor skat, ikke opnår den fulde skattemæssige fordel af at kunne bringe de store skattebeløb til fradrag det følgende år. Det bør derfor overvejes at udforme overgangsbestemmelserne således, at der i tilfælde af ekstraordinært store skattebetalinger i navnlig det sidste år før nyordningen bliver mulighed for at tage et vist skattemæssigt hensyn hertil.

I forbindelse med ikrafttrædelses- og overgangsproblemerne er der endvidere grund til at nævne de skattemæssige opsparingsordninger. Der tænkes herved på indekskontrakterne, visse renteforsikringer og kapitalforsikringer, kapitalbindingskontiene m. v. Der bør ud fra en samlet overvejelse tages stilling til, hvorledes ordningerne skal indpasses i det foreslåede opkrævningsystem, og da det må forudses, at flere af ordningerne vil være omlagt eller ophævet, ligesom nye ordninger kan være gennemført, forinden opkrævningsordningen træder i kraft, vil det først i forbindelse med ikrafttrædelsesloven være muligt at foretage den nævnte samlede overvejelse over opsparingsordningernes indpasning i opkrævningsordningen. Det kan dog her nævnes, at man formentlig bør holde navnlig

fradraget for indekskontrakter udenfor det foreslåede standardfradrag, ligesom man i visse tilfælde — blandt de bestående ordninger tænkes her navnlig på kapitalbindingskontiene — må overveje af praktiske grunde at indrømme skattebegunstigelsen på grundlag af de bank- og sparekasseindskud m. v., der er foretaget i året før indkomståret.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte afsnit.

Afsnit 1.

Skattepligten.

I dette afsnit indeholdes reglerne om, hvilke personer og dødsboer der er indkomst- og formueskattepligtige til staten. Reglerne om skattepligtens omfang, dens indtræden og ophør indeholdes i det følgende afsnit.

Personer og dødsboer, der er skattepligtige her i landet, kan enten være fuldt skattepligtige, d. v. s. skattepligtige af deres samlede indkomst og formue, hvad enten den hidrører fra eller er anbragt her i landet eller i udlandet, eller begrænset skattepligtige, d. v. s. kun skattepligtige med hensyn til specielle indkomster og formuede, hvorfra disse indkomster hidrører.

Efter gældende ret er personer, der er bosatte her i landet og ikke har taget fast ophold i udlandet (statsskattelovens § 2, nr. 1, som ændret ved sømandsskattelovens § 31, og § 2, nr. 2, jfr. § 10) fuldt skattepligtige til den danske stat; nationaliteten er uden betydning for skattepligten. Ligestillet med personer, der er bosatte her i landet, er personer, der har taget varigt ophold her i landet, jfr. henvisningen i statsskattelovens § 2, nr. 1, til lovens § 3, nr. 3. Som det fremgår af ligningslovens § 2, stk. 1, og bemærkningerne nedenfor til afsnit II, indtræder skattepligten for personer, der flytter her til landet, med begyndelsen af det nærmest påfølgende kvartal; det er naturligvis en betingelse for skattepligten, at den pågældende ikke inden dette tidspunkt på ny er fraflyttet til udlandet, jfr. ligningslovens § 2 A, stk. 1.

Selvom en person ikke har bopæl eller varigt ophold her i landet, er han dog efter bestemmelsen i ligningslovens § 2, stk. 2, fuldt skattepligtig til den danske stat, hvis han ved et kvartals begyndelse opholder sig her og inden for de nærmest forudgående 6 måneder med eller uden afbrydelse har